

ה"ת 25270/03 - אמיר בידר נגד משטרת ישראל ימ"ר צפון

בית משפט השלום בקריה שמונה

ה"ת 20-03-25270 בידר ואח'
תיק חיזוני: 376399/2019

בפני כב' השופט מרון מרגלית, סגן נשיא
הمحكمة אמיר בידר
נגד המשיבה
משטרת ישראל ימ"ר צפון

החלטה

פתח דבר:

ביום 11.3.2020 הוגשה מأت המבוקש בקשה בהתאם לסעיף 34 לפיקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש) התשכ"ט-1969 (להלן: **הפקודה**) במסגרת עותר הוא להסביר לידי שני מכים טלפון נייד, מכשיר דיסק אוון קי, תעודת זהות ורישון נהגה אשר נתפסו על ידי המשיבה במסגרת חקירת תיק זה.

כעולה מהבקשתה ומטענות הצדדים, ביום 9.2.2020 נתפסו מأت המבוקש התפוסים הנ"ל וזאת לאחר שנחקר ונחasad ביצוע עבירות של קשרת קשר לביצוע פשע וסחיטה באזומים.

טענות המבוקש:

במסגרת בקשתו בכתב, טען המבוקש כי התפוסים הנ"ל נתפסו בביתו כבר ביום 9.2.2020, בהמשך נחקר במסגרת תיק פל"א 376399/2010 ושורר מבלי שהוגש נגדו כתב אישום עד היום.

המבקר הוסיף כי אין בדיל ראייה הקשור אותו לחשד ביצוע עבירה פלילית כלשהו ומכל מקום גם אם יימצא במכשירים שנתפסו חומר ראייתי כלשהו הרי שניתן יהיה לעשות בו שימוש מבלי להמשיך להחזיק את המכים עצם.

המבקר הוסיף כי כדי הפסיקה מורה כי יש לחזור ל"חולופת תפיסה" במקרים שכאלה וכי, אין בכוננותו במידה ובוטשו של יום יפרקו המכים בהתאם להנחיות לטען טענות נגד "כל הראייה הטובה".

זאת ועוד, המבוקש טען כי מכשירי הטלפון אישיים שימושיים אותו עוצרים בתוכם את התנהלותו היומיומית ואין צורך להזכיר מיללים על הצורך של המבוקש במכשירים אלה.

בתגובהו מיום 17.3.2020 ביחס לטענות המשיבה הפנה המבוקש להחלטה של בית המשפט המוחז' בניצרת אשר במסגרתה נקבע כי קיימת סמכות לבית משפט זה לדון בבקשתו בהיותו בית משפט במחוון צפון.

בהשלמת טיעונו בכתב מיום 23.3.2020 שב והפנה המבוקש לפסיקה של בתי המשפט השונים אשר הורו על השבת תפוסים לידי חשודים בתיקים שונים, הדגיש כי בפרשה דנן לא יוגש כל כתוב אישום כנגד המבוקש וכן הlion נגד טענות המשיבה לפניה המכשירים הנידים עדין מצויים בבדיקה.

בסוף טיעונו הפנה המבוקש בשנית לחשיבותו של הטלפון הניד לבתו **ל"ידיו** בהיותו **ל"ידיו** הטוב של האדם **בו עצורים**.
זכרון ורגעים משמעותיים מחייו וכן, מידע אישי רב.

טענות המשיבה:

בתגובהה מיום 15.3.2020 צינה המשיבה כי התפיסה בוצעה כדין מאחר ומבקש נחקר בתיק זה בגין עבירות שחיטה באזומים וקשרת קשר לביצוע פשע.

המשיבה הבירה כי תעודה זהות ורישון הנהיגה של המבוקש לא נתפסו על ידה ובכל הנוגע לדיסק און קי הרוי שאין מניעה להחזירתו לידי המבוקש.

בכל הנוגע לטלפונים הנידים הבירה המשיבה כי אלה נתפסו במסגרת חקירה, הם עדין נמצאים בבדיקה וכי נימוקים נוספים תמסור היחידה החוקרת לבית המשפט במידה ויתקיים דין.

בסוף טיעונה צינה המשיבה כי לא ברור מדוע הוגשה בקשה לו לבית משפט השלום בקריית שמונה בעוד התקיך נוהל בבית משפט השלום בניצרת ועל כן, מבקשת היא לתת החלטה על העברת התקיך לבית המשפט בניצרת.

דין והכרעה:

בראשית הדברים מצאתי להדגיש, כי מצאתי לדחות את טענת המשיבה בדבר חוסר סמכות עניינית ומקומית של בית משפט זה לדון בבקשתו וזאת לא רק בשים לב לקביעת בית המשפט המוחז' בניצרת בע"ח **14-06-28433 אורי נ' מדינת ישראל** (אליה הפנה ב"כ המבוקש) אלא אף מן הטעם הפשט כי בית משפט השלום בניצרת וקריית-שמונה מצויים מילא באותו מקום שיפוט.

ודוק, עסקינו לא רק ב厴קש תושב העיר צפת אלא אף בעבירות אשר חלן בוצעו באזר רاش-פינה והגליל העליון ומשך, קיימת גם קיימת סמכות עניינית ומקומית לבית משפט זה לדון בבקשתו.

לגוף של עניין ייאמר, כי לאור עמדת המשיבה ביחס לדיסק און קי, תוך שאינה מתנגדת להחזרתו, הנני מורה כבר כתע על השבתו לידי המבוקש.

בנוסף, בכל הנוגע לתפוסים הנוספים שעוניים תעודה זהות ורישון נהיגה של המבוקש, בשים לב לעמדת המשיבה ולפיה אלה אינם בחזקתה, הרו שיכל והינם מצויים בידי מי מרשות אכיפת החוק, הנני מורה להשיבות לידי המבוקש.

בכל הנוגע לטלפונים הנידים, הרו שלאחר שבדקתי את טענות הצדדים ועיינתי בתיק החקירה אשר הוגש לעוני, הגעתנו לכלל מסקנה כי בשלב זה אין מקום להשיבות לידי המבוקש ואולם, יש לקצוב לחידה החקירה פרק זמן מסוים לצורך סיום בדיקת תפוסים אלה וגיבוש החלטה בתיק, תוך שלאחר תקופה זו וככל שלא יוגש כתב אישום, יהיה מקום להשיבות לידי.

המקור הנורטטיבי לתפיסת חפצים מצוי בהוראותו של סעיף 32(א) לפקודת, הקובל כלהלן:

"רשי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעbara, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראייה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן שכיר بعد ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה".

כמו כן, במסגרת סעיף 34 לפקודת הנ"ל נקבעת סמכותו של בית המשפט ליתן הוראות ביחס לתפוסים אשר נמצאים בידי המשטרה, באופן הבא:

"על פי בקשה שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרכו כלל או לעניין מסוים (להלן - שוטר מוסמן), או על פי בקשה אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לזכות כי החפץ ימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שנגנו בו אחרת כפי שיורה בית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו".

במסגרת רע"פ 1792/99 **אלி גאלי נ' משתרת ישראל** (פורסם במאגרים המשפטיים) עמד כב' השופט מ' חישע על האיזון שלל בית המשפט לעורוך בשאלת המשך תפיסתו של חפץ ובכלל זה כל רכב, אשר לגביו נתען כי נעשה בו שימוש לביצוע עבירות פליליות:

"לא יעלם מעינינו, כי המשך החזקת החפץ שנhaftפס בידי המשטרה יש בו כדי לפגוע בזכות הקניין של הבעלים - מעבר לפגיעה שהייתה עצם התפיסה - ומכאן עשויה שתלמיד חובה המוטלת על המשטרה - ועל בית-המשפט בשיבתו לביקורת על מעשי המשטרה - לבדוק ולמצוא לא אך אם תפיסת הנכס נעשתה לתוכלת ראייה אלא גם אם המשך החזקת הנכס בידי המשטרה אינו פוגע בעבילים במידה העולה על הנדרש. לשון אחר: שומה עליו על בית-המשפט לבדוק ולמצוא אם קיימת חלופה אשר תשיג את תכלית "מעצרו" של הנכס,

אר פגיעה בבעל הזכות בנכס תהא פחותה מן הפגיעה בו אם תמשיך המשטרה ותחזיק בנכס".

זאת ועוד, במסגרת בש"פ 342/06 **חברה לעבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים המשפטיים) עמדה כב' השופטת א' פרוקצ'יה על הפרמטרים שעל בית המשפט לנקח בחשבון במסגרת שקיית האפשרות לשחרר את התפוס ל"חולפת תפיסה", כדלקמן:

"**השאלה הראשונה** מתחמקדת בעצם קיומה המתמשך של עילת תפיסה. בוחינה מהייבות התיחסות, בין היתר, לשלב ההליך הפלילי, בנקודת הזמן הרלכנטית, אם מדובר בחקירה, מה סיכוי להבשיל לכתב אישום ולמשפט; האם החשש לשימוש בחפש לצורך ביצוע עבירה עתידית עודנו קיים, ומה עוצמתו; האם יש הסתברות לקיום משפט, ומה מידת הצורך בחפש כראיה, ומה סיכוי ההרשעה העשוים להביא בעקבותיהם גם לחילוט החפש, וכיוצא באלה שיקולים..."

השאלה השנייה מתחמקדת באפשרות שחרור החפש והתנאים לכך, בהינתן קיומה של עילת תפיסה מתחמקת. במסגרת זו יש לשקל את הצורך בהמשך התפיסה כדי להגשים את תכליתה מול עניינו של הפרט הנפגע בזכותו קניינו, ולבחון את אפשרות האיזון בין השניים באופן מידתי".

ובהמשך הדברים:

"... בשקלול האינטרסים, תוערך מצד אחד מידת הצורך בהשארת התפוס בידי המשטרה בהתאם לעוצמת התכליית שהtapisa נועדה להשיג בנסיבות המשנות של ההליך הפלילי המתפתח; מצד שני, יבחן היבטים שונים הנוגעיםabetivo של החפש מבחינת בעל הקניין, כגון האם מדובר בחפש שהחזקקה בו מותרת על פי דין... מה מידת נחיצותו של בעל הקניין בחפש, ושיעור נזקו משיללת החזקתו טרם הסתיים ההליך הפלילי. בהקשר זה, עשוי להיות הבדל בין תפוס המשמש אדם לעסקו ולשליח-ידו, לבין תפוס שאינו בר-שימוש יומיומי".

מכל המקובץ לעיל עולה, כי לצורך הכרעה שיפוטית ביחס לתפוסים, על בית המשפט לאזן בין האינטרס הציבורי, הכלול בין היתר את השלמת החקירה המשטרתית ואייסוף הראיות לצורך הגשת משפט בעtid ללא הפרעה, כמו גם את אפשרות הבאת החפש כראיה במסגרת ההליך המשפטי וחילומו בסומו של ההליך לבין, הפגיעה בקניינו של בעל החפש, בשים לב למatters מהו用途 המדבר ומידת השימוש והחשיבות שלו לבעליו.

לגונו של עניין:

כפי שנטען על ידי הצדדים, אין מחלוקת כי הטלפון הנידים הנ"ל נתפסו בביתו של המבוקש במסגרת חקירת תיק זה לצורך הפיקת ראיות מפrikתם על ידי היחידה החוקרת.

כבר בשלב זה יש להציג כי לאחר עיון בחומר החקירה הרוב שהועמד לרשותי ניתן לומר כי המדבר בפרשיה חמורה וסובכה בה נחקר המבוקש בגין חד עבירות קשר לביצוע פשע בין מספר רב של חשודים וביצוע לכואורה של עבירות שחיטה באזומים כלפי בעל עסק גדול של מאות.

בנוספ', לאחר שעינתי בכל החומר שהועמד לעיוני מצאתי כי בניגוד לטענות בא כוח המבוקש הרי שבשלב זה, תוך שימושים אלו למעשה חדש וחזי בלבד לאחר תחילת החקירה הגלואה ומעצר המבוקש ושחררו בהמשך, תיק החקירה

מקים חיש סביר לביצוע העבירות מצדיו של המבוקש.

זאת ועוד, מצאתי כי התופסים שנטפסו בתיק זה על ידי היחידה החקורת ובכלל זה הטלפונים הנידים של המבוקש מכילים ראיות אשר גם כן מוכיחות את אותו חיש סביר כנגד המבוקש ומשכך, תפיסתם ובדיקהם על ידי היחידה החקורת נעשו כדי ולצורך קידום החקירה והגעה לחקירה האמת.

יחד עם זאת, בנגד לטענת המשיבה הרי שעון בתיק החקירה מעלה כי הטלפונים הנידים למעשה נפרקו והופק מהם חומר ראייתי לא מועט, משכך, לא ברורה טענת המשיבה כי הטלפונים הנידים נדרשים לצורך המשך בדיקתם.

מל מקום, גם אם טרם נפרקו הטלפונים הנידים עד תום, הרי שניתן היה לעשות זאת בפרק הזמן שחלף מאז תחילת החקירה הגלואה ותפיסת הטלפונים ועד היום וככל שדבר זה לא יעשה בתחום הקרובה שבכוננתי לקצוב ליחידה החקירה, יהיה מקום להורות על השבתם לידי המבוקש.

אני מתעלם מטענת המבוקש כי במציאות הקיימת מהו טלפון נייד "ידידו הטוב של האדם", תוך שלט עמי בעניין זה הדברים נכונים, שכן מרבית תוכן חייו של אדם, אישי ותעסוקתי, מצוי בתוך הטלפון ואולם, באותה מידה ניתן לומר כי מבחינה חוקית/משפטית מהו מכשיר זה כר פורה וחשוב לאיטור ראיות וקידום החקירה המשפטית במטרה להגעה לחקר האמת.

בנסיבות האמור, סבורני כי יש לעורק איזון בין זכות הקניין של המבוקש, אשר כאמור נמצאת בעוצמה לא מבוטלת, לבין האינטרס הציבורי ומתן אפשרות ליחידה החקירה להמשיך ולאסוף ראיות באמצעות התופסים וגיבוש תיק החקירה בידי מסקנות סופיות והחלטה אודות הגשת כתבי אישום, בין כנגד המבוקש ובין כנגד אחרים בפרשה וכן, שימוש בתופסים אלה כראיות במהלך המשפט כמו גם, חילוטם בהמשך.

בעניין אחרון זה מצאתי להבהיר, כי אכן תיק החקירה מלמד שלא בהכרח בסופו של יום יוגש כתוב אישום כנגד המבוקש או כנגד אחרים ואולם, לעומת זאת תוך שמותאים אנו זמן קצר יחסית לאחר פתיחת החקירה הגלואה, החקירה אשר טרם הסתיימה, יש מקום כאמור מחד לדוחות את הבקשה בשלב זה ומайдן, לקצוב תקופה ליחידה החקירה לגיבוש התקיקידי סיום.

סוף דבר:

הנני מורה למשיבה להחזיר לידי המבוקש מכשיר דיסק און קי וכן, מורה, ככל שתופסים אלה מצויים בידי רשות אכיפת החוק, להחזיר לידי המבוקש את תעוזת הזהות ורישון הנהיגה שלו.

בכל הנוגע לשני טלפונים נידים של המבוקש שנטפסו בתיק זה, הנני לקבע כי ככל שלא יוגש כתוב אישום כנגד המבוקש או כנגד אחרים בתיק זה, אשר הטלפונים משמשים ראייה בעניינים, בתוך פרק זמן של 60 יום מיהם, יוכל המבוקש לפנות בשנית לבית המשפט או אז יוחזרו הטלפונים לידי המבוקש בין תוך קביעת תנאים ובין שלא.

להודיע לצדדים.

תיק החקירה יועמד לרשות היחידה החקורת במצוינות בית משפט השלום בקריות שמונה.

ניתנה היום, ה' ניסן תש"פ, 30 ממרץ 2020, בהעדר הצדדים.